

Куп'янськ у грудні 2025 року. Фото: 116 ОМБр

Куп'янськ — важлива вузлова залізнична станція, тож росіяни наполегливо намагалися його захопити. Їм вдалося це ще на початку 2022-го. Але під час знаменитого осіннього контрнаступу того ж року українці вибили противника з міста. Втім, росіяни не полишили спроб, втрачаючи людей і техніку в відчайдушних атаках.

Купер бачив це на власні очі й рятував людей, що стали агресорам на заваді.

Зачистка

У один із днів боїв за Куп'янськ задачею Купера та його побратимів було зачищати ліс, де були російські позиції.

«Ми через пролом в стіні пішли вглиб лісу — це вже була лінія бойового зіткнення. Ми почали зачищати весь ліс. До цього по ньому вже працювали розвідувальні та ударні дрони. Тож у нас були певні доволі точні дані. Але видимість іноді була лише пару метрів, тож ми діяли повільно».

Бійці «Хартії» переходили від однієї позиції ворога до іншої й перевіряли їх.

«Нас у групі троє, ми зазвичай ділимося як двічка + 1. Або працюємо по лінії з контролем навколишньої зони. Діємо дуже обережно. Бо перший, хто зачищає нору, може бути жертвою».

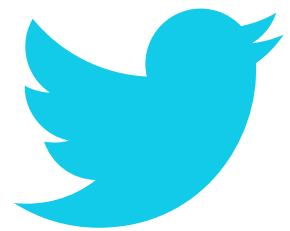
Фото: скриншот з відео «Хартії»

У лісі було безліч ворожих позицій. Втім, за словами Купера, вони були вкрай погано облаштовані. Більшість із них — просто дірки в землі. Це радше були спостережні нори, а не серйозні бліндажі, констатує він. Попри це будь-яка з цих дірок у землі могла бути смертельно небезпечною.

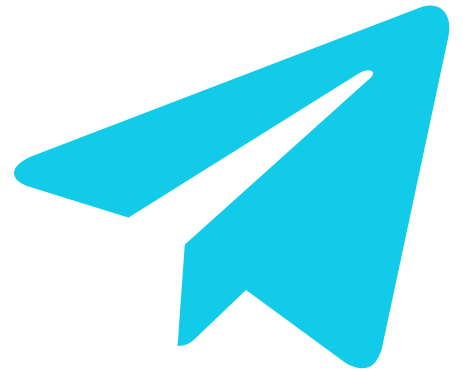
Група Купера зробила велике коло через ліс і перевірила центр.

«Того дня у нас фактично не було вогневого контакту. Ми навіть були трохи розчаровані, бо налаштувалися на бій. Але єдине, що ми знайшли, — це тіла росіян. Ті, хто бомбив ліс дронами, виконав свою роботу дуже добре».

Та все ж Куперу довелося працювати вже самому.

Читайте також: **Український поет на фронті: «Навчитися воювати можна лише на війні»**

Порятунок

Канадський доброволець Купер — не єдиний іноземець, який служить у «Хартії». Колумбійські побратими змогли витягти у ліс, який прочісувала його група, українця з іншої ділянки фронту.

«То було кульове поранення. Він був у прямому контакті з противником. У нього були проблеми з диханням, тож я постійно казав напарнику Пілігриму: поклади його на бік, дай подихати».

Поранений був у дуже важкому стані, та Купер зміг стабілізувати його. Боєць врешті вижив.

||

Фото: скриншот з відео «Хартії»

«Коли ми занесли його в бліндаж, у пораненого почався шок. Тож я навіть здивований, що він вижив. Він був у шоку весь шлях до медпункту, а потім його ще треба було везти до точки евакуації. Не знаю, хто цей хлопець, але очевидно, що він боєць, раз витримував».

Український боєць врешті вижив. Один із тих 50, яким канадський доброволець встиг допомогти до того, як постраждав сам.

Після цього група Купера почала відходити. Але для нього самого це стало найважчим досвідом у житті.

Читайте також: **Чому польський журналіст Пйотр Кашувара переїхав в Україну й возить допомогу в найгарячіші точки фронту**

Росія VS реальність

Всі ці події відбувалися восени 2025-го на північ від Куп'янська — тобто ближче до кордону з Росією. Але що там робили Купер із побратимами, якщо саме звідти сунув противник? Щобільше, за даними російської влади, українських підрозділів там взагалі не могло бути.

У середині вересня 2025-го ситуація у Куп'янську дійсно була критичною. Росіяни переправилися через ріку Оскіл, закріпилися й продовжували просування. Вони використали велику підземну газову трубу, щоб непомітно перекидати сили й захищатися від ударів дронів. Врешті росіяни фактично захопили більшу частину міста.

20 листопада командувач російським угрупованням Захід Сергій Кузовльов доповів Путіну, що Куп'янськ взятий.

«Тобто все, завершили повністю?» — перепитав російський диктатор.

«Так точно», — відповів генерал-полковник.

9 грудня Путін вручив йому головну нагороду країни — зірку героя Росії.

Проте вже за пару днів після цього виникли деякі сумніви щодо успіхів росіян у Куп'янську. Адже своє відео з міста **виклав** Володимир Зеленський: «Багато росіяни говорили про Куп'янськ — ми бачимо. Я був, привітав хлопців».

Насправді у листопаді українці в Куп'янську перейшли в контрнаступ. Підрозділи 13-ї бригади «Хартія», 475-го штурмового полку «Код 9.2», 92-ї штурмової бригади, Іноземного легіону та 144-ї механізованої бригади розгромили кілька батальйонів ворога, звільнили села навколо міста та повністю перекрили наземні маршрути. Лише за період з 22 вересня по 12 грудня ці підрозділи знищили 1027 російських військовослужбовців, 291 окупант був поранений, 13 — взяті в полон.

Поки Путін святкував із генералами, решта російських військ у Куп'янську фактично опинилися в оточенні.

Купер бачив все це на власні очі. Разом із побратимами він одним із перших заходив у села на північ від міста. Але вже на відході після зачистки того самого лісу дещо сталося.

Читайте також: **Ольга «Висота» Єгорова: «Я тут заради тих, хто мене оточує. І поки борються вони, буду боротись і я»**

Поранення

«Я був останнім у порядку. Всі попереду йшли так само як і я. Ми діяли чітко, професійно. Мабуть, їм просто пощастило, а мені ні. Ніхто не побачив міну. І я теж. Я добре пам'ятаю, як мої ноги підкинуло вгору, а мене на спину. Я миттєво зрозумів, що наступив на міну, бо побачив, що один із моїх берців розірвало».

Купер пригадує, що інстинктивно потягнувся до турнікета й наклав його собі на ногу.

«Я одразу подумав: у мене поранення ноги, тож накладатиму під коліно, а не вище. Бо якщо накласти високо і тримати занадто довго, то можна втратити більшу частину ноги. Тож я наклав тут, і саме в цьому місці потім зробили ампутацію. Тож, мабуть, це було найкраще рішення».

Канадець спробував піднятися, але не зміг. Тож просто поповз по траві. Там він почав записувати відео на свою GoPro: «Я сказав собі — якщо я тут помру, то це принаймні буде записано».

Після невеликого перепочинку Купер то плазом, то стрибками почав рухатися в бік своїх.

«Зараз я розумію, що мені неймовірно пощастило, що я не натрапив на дрон — їх просто не було поруч. Я перебував на відкритому місці тривалий час, і якби з'явився ворожий FPV, я б нічого не зміг вдіяти — він би мене добив».

Саме тоді Купер кричав у темряву: «Хто-небудь! Моїй нозі п**дець! Допоможіть!»

Вже скоро його почули бійці іншого батальйону «Хартії». Вони підбігли й допомогли йому, забравши із собою.

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

РЕКЛАМА

Фото: скриншот з відео «Хартії»

Фото: скриншот з відео «Хартії»

Далі добу довелося чекати в бліндажі на евакуацію. Врешті Купера вночі на шаленій швидкості через небезпеку дронів вивезли на квадроциклі. Він пригадує, що перед стабпунктом знепритомнів, бо втратив багато крові.

«Коли мені згодом показали медичні довідки, я зрозумів, наскільки близько був до смерті. Коли прочитав, що мене довелося реанімувати. Я фактично помирав, коли туди потрапив. Якщо подивитися на факти, я великий щасливчик, що лишився живим».

Під час операції зі звільнення Куп'янська Купер допоміг врятувати 50 побратимів. Коли із ним самим сталося поранення, вже побратими ризикували, щоб витягти його.

Над центром Куп'янська — український прапор. «Хартія» та інші підрозділи продовжують знищувати росіян у місті та на околицях. Що російський генерал зробив із зіркою героя від Путіна за нібито захоплення міста, де його бійців оточили й знищили — невідомо.

Читайте також: **Бойова медицина грузинка Кеті Лешкашелі: «Для мене справа честі брати участь у цій війні, бо Росія — це і мій особистий ворог»**

Наприкінці січня начальник генштабу РФ Валерій Герасімов **заявив**, що ними захоплений не лише Куп'янськ, а й південніший Куп'янськ-Вузловий. Щоправда, на місці про це ніхто не знає.

А сам Купер, попри цей страшний досвід, планує продовжити боротися за свободу.

«Я втратив ногу. Я не можу змінити те, що сталося. І я знав, на що йшов. Я ні про що не шкодую. І я ще не закінчив. Я ще не все. У мене буде протез. Є багато людей, які це роблять, то чому я не можу? Немає жодної причини не робити цього».

Юрій Марченко, опубліковано у виданні Platfor.ma

Читайте також:

- **“Це і наша війна”. Як працює центр реабілітації іноземців, що воюють за Україну**

- Вони мстяться росії за історичні образи: NYT розповіла про добровольців ЗСУ з колишніх радянських республік
- Колишній керівник військової розвідки Грузії нині воїн ЗСУ: Шанс для Грузії - це перемога України у цій війні і вихід на кордони 1991 року
- Звичайні герої. В'єтнамці, які залишились воювати за Україну та жити в ній: "Це просто моя батьківщина"
- Герої нашого часу. Як українські шведи пережили російську окупацію Херсонщини
- Не цигани, а роми. Як знаменита нацменшина живе, б'ється на війні й розвиває Україну
- "На своїй землі". Історії вихідців із Центральної Азії, які залишаються жити в Україні під час російського вторгнення
- Історія українця, який після 20 років у Москві став кулеметником у ЗСУ: «Я бачив цей фашизм зсередини»

Share 0

Читайте «Аргумент» в [Facebook](#) и [Twitter](#)

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

ВІДЕО

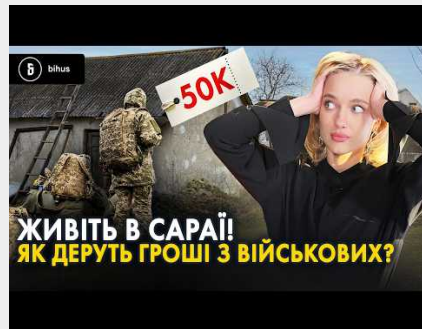
Про що не можна було жартувати в СРСР

HEAVY SHOT, VAMPIRE, NEMESIS: як «Баба Яга» б'є ок*пантів

Воюєш? Плати більше! 50к за оренду і космічні комісії: як виглядає ринок житла на фронті?

[Головна](#) [Про сайт](#) [Опитування](#)

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань – за запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення.** При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту [argumentua.com](#) та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com